

www.ajuntamentdagramunt.cat

ACTIVITAT REALITZADA AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Ajuntament d'Agramunt

Co NCA

Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

Diputació de Lleida

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS

Consell Comarcal de l'Urgell

MINISTERIO DE CULTURA

HORARI D'HIVERN
Del 21 de setembre al 20 de juny

de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabtes, d'11 h a 14 h de 17 h a 19 h
diumenges, d'11 h a 14 h

HORARI D'ESTIU
Del 21 de juny al 20 de setembre

de dimarts a divendres de 10 h a 13 h i de 17 h a 20 h
dissabtes d'11 h a 14 h i de 17 h a 20 h
diumenges d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT
1 i 6 de gener, 22 i 24 d'abril, 1 de maig, 24 de juny i 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART
Informació i subscripcions / Telèfon 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Reserva anticipada. Telèfon i fax 973 39 09 04

PATROCINA

Quim Tarrida

Subbombs

Cicle L'or del temps
lordeltemps.wordpress.com

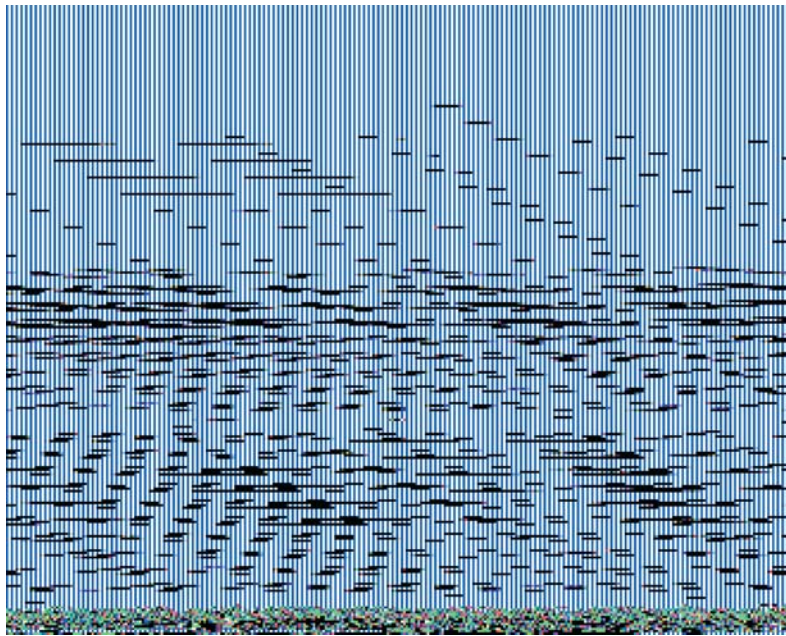
19 desembre 2010 | 6 febrer 2011

Agramunt (Lleida)

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL LLEIDA

Plaça del Mercat, s/n Tel | Fax: 973 39 09 04
25310 Agramunt A/e: info@espai.guinovarts

Quim Tarrida
Subbombs (danys col·laterals)

«Sous les pavés, la mer» («sota les llambordes, el mar»), deia un cèlebre grafiti del maig del 68. Amb *Subbombs* constatem, en canvi, que sota de les imatges, amagades però persistents, impertinents, hi ha altres imatges, els fragments d'una altra raó de les coses. La nostra societat d'avui potser ja no dóna tan fàcilment peu a la ingènua utopia. En canvi, la satisfactòria comoditat o les petites urgències de la nostra quotidianitat ens fan abaixar la guàrdia sobre la sibil·lina construcció dels relats col·lectius conduïts per interessos perversos, sobre com ens narcotitzen o manipulen. Hi una imatge sota la imatge i és particularment significativa.

Quim Tarrida explica que, mentre mirava uns vídeos sobre les respostes cíviques a la guerra de l'Iraq, el seu ordinador es va penjar i a la pantalla varen apareixer un seguit d'imatges incomprensibles i caòtiques. Són aquestes aparicions atzaroses sorgides d'un col·lapse informàtic allò que fonamenta *Subbombs*. Aquestes «imatges corruptes», tal com ell les anomena lúcidament, són el resultat d'una falla del sistema, d'una saturació de la informació, molt a prop dels conceptes de l'*accident* o la *catàstrofe* tal com Paul Virilio els ha definit: com una conseqüència del nostre sistema hipertecnològic i de la dominació per la velocitat.

Alguna cosa en aquest mosaic pixelat recorda la simplicitat dels primers videojocs basats en la guerra (*Space invaders* i altres batalles estel·lars), on tots podem descodificar els bombardejos malgrat estar esquematitzats al màxim. La seva bellesa és, com l'estetització de la política que denunciava Walter Benjamin, sinistra. Hi ha quelcom d'inquietant en la bellesa formalista (la que es mou entre el transcendentalisme experimental de la abstracció i la superficialitat decorativa) que s'observa a la sèrie *Subbombs*. El seu atractiu hipnòtic i lleument indiferent envers l'espectador, esotèric, no aconsegueix camuflar les resonàncies figuratives amenaçadores. Passa de ser una imatge oculta a ser reveladora i ens adverteix sobre l'engany, així com sobre el cinisme de l'eufemisme *danys col·laterals*.

Subbombs és una peça que pot semblar excèntrica dins de la producció de Quim Tarrida, realitzada sovint en un imaginari *pop* d'aspecte lúcid. L'ocasió d'exposar-la a l'Espai Guinovart li atorga una especial pertinència: enllaça amb la preocupació de Josep Guinovart entorn dels conflictes i el patiment humans, així com amb la memòria dels bombardejos d'Agramunt durant la Guerra Civil (encara present, subterrània però indefugible, al refugi de sota l'església de Santa Maria). L'accident, l'error sobtat, és l'esclat-llampec que, en el present, fa ressorgir la consciència d'una violència que el temps no esborra.

Àlex Mitrani

Quim Tarrida
Subbombs (daños colaterales)

«Sous les pavés, la mer» («bajo los adoquines, el mar»), rezaba un célebre grafiti de mayo del 68. Con *Subbombs* constatamos, en cambio, que bajo las imágenes, escondidas pero persistentes, hay otras imágenes, los fragmentos de otra razón de las cosas. Nuestra sociedad de hoy quizá ya no da tan fácilmente pie a la ingenua utopía. En cambio, la satisfactoria comodidad o las pequeñas urgencias de nuestra cotidianidad nos hacen bajar la guardia acerca de la sibilina construcción de los relatos colectivos conducidos por intereses perversos, sobre cómo nos narcotizan o manipulan. Hay una imagen bajo la imagen y es particularmente significativa.

Quim Tarrida explica que, mientras veía unos vídeos sobre las respuestas cívicas a la guerra de Iraq, su ordenador se colgó y en la pantalla aparecieron una serie de imágenes incomprensibles y caóticas. Son estas apariciones azarosas surgidas de un colapso informático lo que fundamenta *Subbombs*. Estas «imágenes corruptas», como él las llama lúcidamente, son el resultado de un fallo del sistema, de una saturación de la información, muy cerca de los conceptos del accidente o la catástrofe tal como Paul Virilio los ha definido: como una consecuencia de nuestro sistema hipertecnológico y de la dominación por la velocidad.

Algo en este mosaico pixelado recuerda a la simplicidad de los primeros videojuegos basados en la guerra (*Space invaders* y otras batallas estelares), donde todos podemos descodificar los bombardeos pese a estar esquematizados al máximo. Su belleza es, como la estetización de la política que denunciaba Walter Benjamin, siniestra. Hay algo inquietante en la belleza formalista (la que se mueve entre el transcendentalismo experimental de la abstracción y la superficialidad decorativa) que se observa en la serie *Subbombs*. Su atractivo hipnótico y ligeramente indiferente hacia el espectador, esotérico, no consigue camuflar las resonancias figurativas amenazadoras. Pasa de ser una imagen oculta a ser reveladora y nos advierte acerca del engaño, así como sobre el cinismo del eufemismo *daños colaterales*.

Subbombs es una pieza que puede parecer excéntrica dentro de la producción de Quim Tarrida, realizada a menudo en un imaginario *pop* de aspecto lúcido. La ocasión de exponerla en el Espai Guinovart le otorga una especial pertinencia: enlaza con la preocupación de Josep Guinovart por los conflictos y el sufrimiento humanos, como también con la memoria de los bombardeos de Agramunt durante la Guerra Civil (aún presente, subterránea pero ineludible, en el refugio de debajo de la iglesia de Santa María). El accidente, el error súbito, es el estallido-relámpago que, en el presente, hace resurgir la conciencia de una violencia que el tiempo no borra.

Àlex Mitrani

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Quim Tarrida
Subbombs

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el diumenge dia 19 de desembre a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta del 19 de desembre de 2010 al 6 de febrer de 2011.

Cicle L'or del temps

Partint de l'epítafi del poeta André Breton «Jo busco l'or del temps», presentem les propostes d'artistes de generacions i de perfils diversos que reflexionen sobre el sentit i la funció de la temporalitat en relació amb la consciència individual, la història col·lectiva o el procés del treball creatiu.

Daniel Argimon, Jordi Abelló, Jaume Pitarch,
 Ignasi Aballí, Josep Guinovart, Quim Tarrida.
 A cura d'Àlex Mitrani.

lordeltemps.wordpress.com